

Képek és mese szövegének forrása: Hachette Kiadó – Disney - Mesék az aranygyűjteményből

Hamupipőke

Élt egyszer egy lány, akit senki sem szeretett – sem a két mostohanővére, sem a gonosz mostohaanya... Az édesanya meghalt egy tavaszi napon, amikor a világ zöldbe borult, az édesapja pedig egy idő után feleségül vett valaki mást.

De nem sokkal később édesapja elutazott, ahogy ez időnként megesett, a mostoha pedig igen hamar megmutatta, mennyire gonosz. Elvette a lánytól a ruháit, a bútorait és a szobáját is, és azt parancsolta, lakjon egy kis szobácskában, fenn a padláson.

A mostohalány innentől kezdve nehéz munkákat végzett – takarított, felmosott, tüzet rakott a kemencében, megtisztogatta az evőeszközöket és a tálcákat, ablakot és ajtót takarított, felfröcskösítette a padlót, mosott, ágyneműt húzott, így aztán gyorsan ráragadt a Hamupipőke név.

Hamupipőke mégsem panaszkodott amiatt, hogy nem volt szerencséje az életben – udvarias volt, kedves, rendes és mindig mosolygott... Szerette az embereket és az állatokat, még a goromba macskát is, noha ebből néha szép kis kalamajka keveredett!

A két nővér gonoszkodott, egyfolytában visítogtak, szolgálójukként tekintettek rá – aki mindent megcsinált nekik.

- Gyűjts be a kályhába! Mi az ott?! Egy folt?! Most ki te szutykos!

- Éhes vagyok!!! Hol van már a reggeli?! Ne lustálkodj, te kormos!!!

Egy napon az öreg király makacsul így szólt:

- Legfőbb ideje, hogy a királyfi feleséget találjon magának. Olyan szomorúság uralkodik itt így, olyan üresség, olyan borzasztó unalom... Amikor majd az unokákat várom, akkor végre újra élni kezdek!

És másnap már az egész város tudta a nagy hírt – a király mindenkit meghív a palotába, hogy fia feleséget találjon!

„Íme, ez a kívánságunk és az akaratunk – minden eladó lányt a bálba meghívunk!”

Mindegyiket? Akkor én is elmegyek! De ahhoz át kell öltöznöm... Felveszem anyá régi ruháját! – örvendezett Hamupipőke.

Gyorsan felszaladt a padlásra, megfésülködött és felöltözött, mert rongyosan csak nem illik megjelenni a bálon.

A nővérei irigységükben dühbe gurultak – vijjogtak, mint a keselyűk, és Hamupipőke egyetlen szép ruháját darabokra szaggatták haragjukban.

– A te helyed itt van a konyhában, nem pedig ott, a bálon!

Hamupipőke otthon maradt, sírdogált szomorúságában...

Hirtelen – mi ez? A lány mellett ott terem egy Jó Tündér és kedvesen, akár az édesanyja, ezt mondja Hamupipőkének:

- Na, drágám, ne szomorkodj már, rögtön segítek neked. Előbb egy kis hókuszpókusz, a varázslat után pedig - mehetsz is!

A nagy tők helyén egy csillogó arany hintó állt, az egerek lovakká változtak, a lúd – kocsissá! A hintó mellett egy szolgáló várt, hogy kinyissa az ajtót... Ilyen dolga csak az igazi hercegnőknek van!

A Tündér ismét suhintott a pálcájával – eltűntek a rongyok, és Hamupipőkén most már egy szép ruha volt!

- Indulj a bálba, de ne felejtse el, hogy amikor eljön az éjfél a ruha visszaváltozik rongyokká, a hintó pedig – tökké.

Amikor a királyfi megpillantotta, teljesen elámult! Ilyen hölgyet soha nem tartott még a karjaiban!

- Ki ez az ismeretlen szépség?... – kérdezte csendesen a csodálkozó király, a királyfi pedig innentől már senki mást nem akart feleségének.

Gyorsabban! Gyorsabban! Közel az éjfél! Az óra már kezdte ütni! Mindjárt véget ér a gyönyörű álom! Mindjárt megtörik a varázslat! Gyorsabban! Gyorsabban! Éjfélig már nincs sok idő! Hamupipőke rohant, és az egyik cipőcskáját elveszítette a lépcsőn!

Az álom véget ért, a varázslat megtört – a hintó eltűnt, nincs már ruha, nincsenek lovak, szolgáló és kocsis. Csak az üvegcipő tanúskodott a történekről, a szívben pedig a szerelem lángja égett...

- Tudom, hogy ő is szerelmes lett – talán megkeres engem? Talán egy napon bekopog az ajtómon?... Hiszen az életben, úgy, ahogy a mesékben, történnek csodák! Talán sikerül megmenteni a szerelmünket?

Reggel kihirdették a királyfi óhaját:

- Az üvegcipő tulajdonosa lesz a feleségem!

- Azt hiszem, sejtem, mi az igazság – gondolta a mostohaanya – ezzel Hamupipőke ajtaját kulcsra zárta, és magára hagyta őt.

A két nővér szerencsét próbált sorban, egymás után, de az üvegcipellő mindkettőjük lábára túlságosan kicsi volt. Eközben a kis egerek megszerezték az ajtó kulcsát, és a sötét szobából egy-kettő, kiengedték Hamupipőkét!

A két gonosz nővér gúnyolódott:

- Nézzétek! Ezt figyeljétek! Ő is fel akarja próbálni!

De, ó mily furcsaság, felpróbálta, és a cipő úgy illett a lábára, mintha ráöntötték volna!

Mindenkit elöntött a boldogság, hangosan kiabáltak:

- Micsoda boldogság! Micsoda öröm! A királyfi megnősül!!!

A király pedig elragadtatva így szólt:

- Csodálatos, holnap esküvő lesz. És lakodalom! Lesz egy menyem!!!

Sokáig éltek és boldogan, ahogyan az a mesékben lenni szokott...

Noha az a hír járja, hogy ez a történet tényleg igaz!